

ECE ile YÜCE

Çok Gülnüş Bir Şey Oldu • Ay Dede Kime Gülmüşüyor? •
Ece Kümese Girdi Bitlendi • Ece Okula Başladı

Gülten Dayıoğlu 1935 yılında Kütahya'nın Emet ilçesinde doğdu. Öğreniminin bir bölümünü Anadolu'nun çeşitli yerlerinde yaptı. İstanbul'da Atatürk Kız Lisesi'ni bitirdi. Bir süre İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde okudu. Dışarıdan sınavlara girerek ilkokul öğretmeni oldu. 1977 yılında bu görevinden ayrıldı. Romanlar, öyküler, radyo ve televizyon oyunları yazdı. Yurtdışındaki işçi çocuklarının eğitim sorunları ile ülkemizdeki ilköğretim düzenini irdeleyen araştırmalar yaptı. Halen yoğun biçimde yazmayı sürdüren Gülten Dayıoğlu'nun yayımlanmış kitaplarından bazıları şunlardır: *Fadış, Dört Kardeştiler, Yurdumu Özledim, Suna'nın Serçeleri, Ben Büyüyünce, Dünya Çocukların Olsa, Akıllı Pireler, Işın Çağı İnsanları, Ölümsüz Ece, Kaf Dağı'nın Ardına Yolculuk, Leylek Karda Kaldı, Kırmızı Bisiklet, Okyanuslar Ötesine Yolculuk, Kenya'ya Yolculuk, Mısır'a Yolculuk, Meksika'ya Yolculuk, Yeşil Kiraz, Yeşil Kiraz 2, Yada'nın Gizilgücü, Mo'nun Gizemi, Mo'nun Gizemi 2-Otran, Yanardağın Yankısı, Ece ile Yüce 1, Ece ile Yüce 2, Ece ile Yüce 3, Ece ile Yüce 4, Ece ile Yüce 5.*

Mustafa Delioğlu (1946, Erzincan) 1975'ten bu yana seveerek okunan bin kadar çocuk kitabını resimledi. Çalışmaları yurtdışında da ilgi gören Delioğlu, kişisel resim sergileri açtı, karma sergilere katıldı.

GÜLTEN DAYIOĞLU

ECE ile YÜCE

Çok Gülmüş Bir Şey Oldu
Ay Dede Kime Gülümsüyor?
Ece Kümese Girdi Bitlendi
Ece Okula Başladı

Resimleyen: Mustafa Delioğlu

YAPI KREDİ YAYINLARI

Çok Güleli Bir Şey Oldu

Deniz kıyısındaki tatil köyü çok güzel. Her yer yerli, yabancı turistlerle dolu. Kimi turistler kumsalda güneşleniyor. Kimileri denizde yüzüyor. Su kayağı yapanlar var. Bazıları yelkenli ya da kayıkla denize açılmış, kimileri paraşütle uçuyor. Burası bayram yerini andırıyor. Balkonda oturmuş bu şenliğe bakıyorum.

Ece'ye söz verdim. Bugün onu görmeye gideceğim. Ne var ki çok yorgunum. Bu nedenle öğleden sonra gitmeyi düşünüyorum. Balkonun sağ yanında incir ve keçiyoynuzu

ağaçları var. O yandan kesik kesik köpek havlaması geliyor. Buna önce aldırmadım. Sonra kalkıp baktım. Bir de ne göreyim! Kocakulak orada durmuyor mu? “Ece!” diye seslendim. Ağaçların arasında Ece göründü.

Meğer beni aramaya gelmiş. Otelin giriş yerini bulamamış. Çitlerin çevresinde dönüp duruyormuş. Hemen aşağı inip onu içeri aldım. Birlikte odaya çıktık. Bavulu açtım. Ona getirdiğim armağanı veriyordum. Birden ağlamaya başladı. Onu kucağıma oturttum. Saçlarını okşadım. Yanaklarını öptüm. Gözyaşları kesildi. Yüzü güldü. Neden ağladığını sormadım. Ama o anlattı.

“Bavulun yanında, İstanbul’da giydiğin terlikleri gördüm. Gözümün önüne evimiz geldi. Annemi, babamı, kardeşimi özlediğimi anladım.”

“Ece kızım, yoksa burayı sevmiyor musun?”

“Burayı öyle çok seviyorum ki! Ninem, amcalarım, yeğenlerim de beni çok seviyorlar. Komşu çocuklar bana çok iyi davranıyor. Akşama dek deniz kenarında oynayıp eğleniyoruz.

Yüzmeyi öğrenmeye başladım. Su üstünde birazcık durabiliyorum. Sonra -cup!- batıyorum. Yüzmeyi küçük amcam öğretiyor. Yanımda büyük olmadan denize girmiyorum.”

Ece bunları söylerken bir yandan da armağan paketini açıyor. Ona güzel bir mayo aldım. Öyle sevindi ki! Coşkuyla ellerini çırpıyor. O sırada bahçedeki Kocakulak havlamaya başladı. Kuşkuyla Ece’ye baktım.

“Ece kızım, buraya geldiğinden ninenin haberi var mı?”

“Elbette var, Yazar Teyzeciğim. Ninemden izinsiz nasıl gelirim? Buraya, Kocakulak’la gelebileceğimi söyledi. Kocakulak öyle akıllı ki! Yanıma yabancı yaklaştırmıyor. O aslında büyük amcamın av köpeği. Amcam şimdilerde ava gitmiyor. Teknesiyle balığa çıkıyor. Kocakulak da evi ve bizleri koruyor.

Ninem seni çağırıyor. Biraz sonra Melisa ile Eva’nın anneleri bize gelecek. Haydi, hemen gidelim.”

Ece’ye yorgunum, diyemedim. Birlikte otelden ayrıldık. Ece’nin ninesi beni görünce pek sevindi. Konukları ağırlamaya hazırlanıyordu. Ekmek fırını yakılmış, ko-

ca tekne hamur yoğrulmuştu. Bir yandan ekmek yapılıyor, bir yandan da sac üstünde gözleme pişiriliyordu. Ece'nin ninesine, yengesi yardım ediyordu. Ben de yerdeki minderlerden birine oturdum. Ece ile yeğenleri çevremi aldılar. Tatlı tatlı konuşmaya başladık.

Çok geçmeden, yabancı konuklar geldiler. Eva ile Melisa'nın anneleri çok genç hanımlar. Türkiye'ye ilk kez gelmişler. Her yeri çok beğenmişler. Türkleri de pek sevmişler. Dili-min döndüğünce onlarla konuşmaya çabaladım. Baktım ki, Ece yabancılarla benden iyi anlaşıyor. İşaretlerle neler söylüyor neler!..

Yabancı hanımlar sofradaki yiyeceklere dikkatle bakıyorlar. İri iri yumurtalar, taze

süt, yoğurt, kaymak, peynir çok hoşlarına gidiyor. Bunların nereden alındığını soruyorlar.

Ece, hanımları bahçeye çıkardı. Ben de onlara katıldım. Ece'nin ne yapmak istediğini anlamıştım. Hep birlikte kümese gittik. Ece elini uzatıp birkaç yumurta çıkardı. Kadınlardan birinin eline tutuşturdu. Sonra ahıra vardık. Ece rafta duran kaplardan birini aldı. Keçinin altına doğru sokuldu. Yere diz çöktü. Süt sağmaya başladı. Keçi ona alışıkta. Hiç ses çıkarmadı.

Ece'nin yaptığıı konuklar da yapmak istediler. Önce Melisa'nın annesi süt sağmayı denedi. Keçinin sütü yüzüne fişkırdı. Turist hanım kahkahalarla gülerek bu işi bıraktı.

Sonra Eva'nın annesi işe girdi. O da bu işe alışkın değildi. Uzun tırnaklarıyla istemeden keçinin canını yaktı. Bu yüzden keçi, kadının önünden kaçtı. Ece keçinin gönlünü yaptı. Biraz daha süt sağdı. Tas dolunca ahırdan çıktık. Ece sütü yayığa boşalttı. Yayığı iki yana sallamaya başladı. Çok geçmeden sütün yüzeyinde kaymak belirdi. Ece onu konuklara gösterdi. Yabancı kadınlar çok şaşırdılar.

Ece ninesinden ve yengelerinden çok şey öğrenmişti. Bunları, bana ve yabancı konuklara göstermek için elinden geleni yaptı. Daha sonra eve döndük. Ninesi fırının kapağını açmıştı. Tahta kürekle sıcak ekmekleri dışarı çıkarıyordu. Çevreye taze

ekmek kokusu yayıldı. Ece'nin yengesi de gözlemeleri sofraya getirdi.

Hep birlikte yemeğe oturduk. Yabancı konuklar, öylesine şaşkın, öylesine coş-

kuluydular ki... Kimi sıcak ekmeğe tereyağı sürüyor; kimi gözlemeyi bala banıyordu. Sonra sıra kaymağa, süte, yoğurda geldi. Kaynamış yumurtalar tazelikten soyulmuyordu. Bu arada çok gülünç bir şey oldu.

Eva'nın annesi, kümeden getirdiği yumurtaları sofraya koymuştu. Melisa, onları da kaynamış yumurta sandı. Birini alıp yemeğe kalkıştı. Kabuk kırılınca çiğ yumurta elinden aktı gitti. Bu olaya çok güldük.

Ecelerin çok güzel tavuk ve horozları vardı. Tümü de iri ve besiliydi. Biz bahçede yemek yiyorduk. Birden kocaman bir horoz çıkageldi. Masanın altına dökülen kırıntıları gagalamaya başladı. Onu gören yoktu. Ben de ses çıkarmadım. Az sonra İngiliz hanımın çığlığıyla hepimiz yerimizden fırladık. Meğer